

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

O zadevi česke šole na Dunaji.

Nek dunajski list prinesel je te dni vest, da e nekdo iz vladinih krogov predsedniku českega šolskega društva „Komenskega“ na Dunaji priporočal, naj se Čehi zadovolje za sedaj s tem, da jim je principijelno vlada dovolila na Dunaji ustanoviti česko šolo; šole pa naj ne osnujejo, kajti Dunajčani so preveč razburjeni.

Ne vemo sicer, koliko je resnice na tem, največja poročila trdijo, da je izmišljeno. Vender se nam stvar zdi prezanimiva, da ne bi nekoliko spregovorili o njej.

Ta vest — resnična ali izmišljena — kaže nam tako prav ad oculos, kako v Avstriji enakopravnost velja: za Nemce v dejanji, v resnici; za nas Slované samo v principu.

V principu zagotavlja nam državna osnovna postava enakopravnost v šoli in uradu, v resnici pa je enakopravnost za nas lepa sanja, nedosegljiva veša! Vidimo jo nad seboj, kakor Tantal v Tartaru drevje nad svojo glavo, polno najokusnejšega sadja; ali če stegnemo roke, da posežemo po njem, tedaj zapiha močen veter in vzdigne veje tako visoko, da ga reveži ne moremo doseči.

V principu je Taaffe takov prijatelj jed nakopravnosti; v principu je tako proti temu, da se Slovani pritiskajo na zid! Že nam hoče podati drobtinico enakopravnosti, ali tedaj opazi še o pravem času, kak vihar se vzdiguje po židovskih časnikih in v liberalnem taboru, in — vse ostane na starem! Upilo bi se preveč in kričalo, in tega se vlada boji! No, pa saj Slovan ne upije, molčec trpi krivico

„Ves ponižen in podložen
Nikdar ne pokaže zób,

— — — — —
Vse za dušo potrpi.“

Čemu torej se ozirati na Slovana; onih se je treba bati, ki upijejo in kričijo!

Tako vidimo, da ima vlada desetkrat več strahu pred opozicijo, kakor opozicija pred vlado. To vi dijo tudi uradniki, znajo, da si vlada ne upa kres-

niti jih po prstih, zatoorej pa pogumno stojé v prvih vrstah opozicije.

Z ozirom na te razmere se nam torej vest onega časnika ni nikakor videla neverjetna. Minister Conrad dovolil je česko šolo na Dunaji, ker je ni smel prepovedati, če ni hotel, da mu državni sod zopet zakliče: ti si postave prelomil! Ali, kako se je tresel pred liberalci, kako se je v „Wiener Abendpost“ in drugih časnikih opravičeval, da se je drznil storiti, k čemur ga postava sili! Kdor je to videl, ta bo morda celo prepričan, da, če res ni minister poslal onega moža k predsedniku društva Komenskega, je ta vest prišla iz ministerstva v oni časnik, da bi se tako nekako potipalo, ali ne bi morebiti vender Čehi sami odstopili od svoje pravice, bodisi iz strahu pred dunajskimi židovi, bodisi, da bodo tako skromni, da bodo že zadovoljni s pravico samo, če se je tudi ne poslužijo.

Ta vest kaže nam pa tudi taktiko nemških liberalcev: Upijmo, kakor da nas na kolec nabadajo, kričimo kolikor najbolje moremo, in vlada si ne bo upala nič storiti, kar bi sedaj vladajočej — (kaka ironija!) — stranki bilo v prid! V treh letih si naša stranka ni skoro nič priborila, čeravno ima večino, čeravno živi vlada od njele dobre volje.

Naj se osnuje ta česka šola na Dunaji ali ne, od tega ne zavisi obstoj ali pogin českega naroda. Obžalovali bi pa jako, če Čehi iz oportunitete za sedaj ne bi osnovali šole, da se ta vriš v židovskih listih poleže. Ta vriš mora sam po sebi v kratkem ponehati, kajti najhujša burja je že odtulila. Če bi se pa za sedaj opustilo osnovanje šole, ter bi se šola hotela kasneje jedenkrat ustanoviti, nastal bo ta vriš na novo, ter tem huje razsajal, ker so se Weitlof in drugovi na novo prepričali, koliko dosežejo s svojim upitjem.

Nemci morajo priti jedenkrat do spoznanja, da morajo priti postave in pravica do veljave, naj se oni še tako zvijajo in cvilijo; mi Slovani pa se moramo znebiti jedenkrat naše skromnosti in ponižnosti, ter se privaditi, da terjamo, naj se nam dadó naše pravice v polnej meri, brez ozira ali je to komu ljubo ali ne!

I. D.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 8. januarja.

V soboto podala se je deputacija dunajskih obrtnih zadrug k trgovinskemu ministru baronu Pino ter ga v imenu obrtnikov prosila, da naj se ne bi ustavljal nasvetom v odseku gosposke zbornice, ki bi se utegnili staviti v smislu družega občnega avstrijskega obrtnega shoda. — Minister je odgovoril, da on za-se ni protiven poboljšanju postave ter da bo skušal kaj storiti v tej zadevi. Na to podala se je deputacija k grofu Blomeju, poročevalcu v gosposkej zbornici. Tudi ta jo je prijazno vzprejel in rekel, da želi in se trudi, da se postava dožene v obliki, da zamore zadostiti njenemu smotru in teratvam obrtnega stanu. Tudi se mora v njej po možnosti ozir jemati na interese pomagacev. — Po praznikih pojde deputacija k grofu Taaffeju, da tudi njemu na srce položi potrebo, da se z novo obrtno postavo uresniči opravičene želje obrtnikov.

Ogri začeli so že nekoliko treznejše misliti o Slovaki in njihovem panslavizmu. V zadnji kongregaciji odbora turčanskega komiteta prišel je v razgovor dopis gömörske županije, v katerem se prosijo druge občine, da naj podpirajo njihovo zahtevo do vlade: da naj ona na kak način zaduši panslavistne časnike. Sicer se je ta resolucija v odboru sprejela, vender pa je bila debata kaj živahna in večina jako neznatna. Kmalu na to pa pride poraz. Po tem dopisu prečita se drugi dopis sarožkega komiteta, v katerem se nagovarja turčanski komitat, da naj po vzgledu sarožkega ustanovi magjarizujuč družstvo. Ta dopis je vender le turčanski komitat z nezadovoljstvom in pokaranjem vzel na znanje. Povodom gömörskega nasveta prinašajo turčanske „Narodne Noviny“ članek, v katerem jako mirno pa tudi odločno izjavljajo, da njihova stranka ne zasleduje političnih fantazij, pač pa da ima vedno pred očmi duševni in materialni napredek slovaškega naroda. Da Slovaki slovaški pišejo, to menda ni pregreha; njihovo nastojanje je postavno in moralčno, zatoorej ravna vsakteri proti postavi, ako jih zadržuje v njihovem ravnanju. Nadalje pravijo „Nar. Nov.“: „Mi smo dobri patrijoti; pota, ki vodijo k domoljubju, pa so različna. Mi smo Slovaki, mi ljubimo po svojih nazorih svojo domovino. Mi smo bili Slovaki, mi smo Slovaki: naša eksistenca ne more se smatrati domovini sovražnim zločinom. Slovaški narod živi tudi

LISTEK.

Bojarska hči kot kmetska dekle.

(Ruski spisal A. Puškin, poslovenil I. P.)

V daljnjej guberniji imel je Ivan Petrovič Beredov svoje posestvo. Mlada leta služil je v gardi, 1797. leta odpovedal se je službi in preselil na svoje posestvo, katerega ni zapustil nikdar. Oženil se je. Njegova supruga bila je plemenitega rodu, ali zelo ubožna. Umrla je bila na porodu, ko ravno njenega moža ni bilo doma; odšel je bil na neko oddaljeno posestvo. Po smrti svoje žene našel je tolažbo v gospodarskih opravilih. Sezidal si je hišo po svojem lastnem načrtu, ustrojil tovarno za sukno ter uredil svoje denarstvene zadeve — štél se je sam za najbolj prebrisanega moža v onem kraju, čemur ni ugovarjal noben njegovih sosedov, ki so ga obiskovali s svojimi družinami in svojimi psi.

Ob delavnikih nosil je kratko jopico, ob nedeljah in praznikih pa sukno iz sukna, kakoršno se je izdelovalo v njegovej tovarni. Delal je samo račune, in čital je samo „Senatskija Vedomosti“.

Vsi so ga ljubili, dasi so ga imeli nekateri ljudje za prevzetneža; samo njegov bližnji sosed, pomeščik Gregor Ivanovič Muromski ga ni mogel trpeti.

Ta bil je prvi ruski bojar stare korenine. Ko je Muromski zapravlil v Moskvi večji del svojega premoženja in mu je ob jednom umrla supruga, preselil se je na svoje posestvo, kjer je dalje uganjal svoje posebnosti, ki so bile drugačne od prejšnjih. Naredil je angleški vrt, s čemer zapravlil je vse, kar mu je bilo še ostalo. Njegovi slugi bili so oblečeni po angleški, guvernant njegove hčere bila je Angličanka, polje obdeloval je na angleški način.

„Ali na tuji način ne da se pridelovati ruski kruh“, vzklik večjih stroškov niso se povečali do-

hodki Gregorju Ivanoviču. Tudi na deželi našel je sredstvo delati dolgove. Vender ga ni imel nikdo za bedaka, kajti bil je prvi pomeščik v guberniji, ki je zastavil svoje posestvo pri opekunskem sudu — kar bilo je takrat jako težavno in predržno. Mej onimi, ki so ga grajali, bil je Beredov, ki ga je vedno obiral. Beredov sovražil je vse novoterije. Nikdar ni mogel nepristranski soditi o sosedovem nagnenju do vsega angleškega, kritizoval ga je pri vsakej priložnosti.

Ako je razkazoval kakemu sosedu svoje posestvo, ter je ta pohvalil njegovo gospodarstvo, rekel je nasmešljivo:

„O pri meni ni tako, kakor pri mojem sosedu Gregorju Ivanoviču. Mi ne zapravljamo na angleški način! Veseli smo, če se po ruski varujemo glada.“

Te in druge šale prišle so Gregorju Ivanoviču na uho — se ve, da so jih poročevalci dopolnili in olepšali. Anglomanstvo ne more trpeti kri-

sedaj še s svojim lastnim jezikom, on ni pozabil šeg in običajev svojih pradedov in jih ne bode. Ni je spletke, ni je nevarnosti in sile, ki bi ga mogla predruščiti in ta faktum moral bi vsak domoljub imeti pred očmi.

Da bi se bilo našemu rimskemu poslaniku grofu Robilantu naročilo, da naj Italijane tu opravičuje zaradi **irredentnih rovanj** proti Avstriji, ni resnično v tej obliki, kakor so poročali nekateri dunajski listi; le v Rimu pri ondodnem zastopniku Avstrije izjavil je oficijozno kabinet Depretis svoje obžalovanje zaradi znanib dogodkov. Pri nas mora se ves ta irredentni švindl in njega malopridne agitacije le obsojati. Od oficijalne Italije zahteva Avstrija, da se napravi konec temu rovarskemu početju. Ako hoče Italija, da se ohranijo prijazni odnošaji, mora z vso ostroostjo preventivno in represivno skrbeti za red. Doslej dela se vsaj na videz, kakor bi hotela to storiti, in torej pričakuje Avstrija še mirno daljnega razvitka te zadeve.

Vnanje države.

Pri generalnej debati **srbske** skupščine o načrtu vojskine reorganizacije vzprijela se je vladina predloga z vsemi proti trem glasom.

Pogreb **Gambette** bil je v saboto zjutraj. Veliko število črnih zastav označuje žalost Parižanov. Od vseh strani prišle so deputacije v palačo Bourbonov. Več voz stoji pripravljenih, da vzprejemajo vedno naraščajoče število vencev. Rakev, obdana s črnim baržunom, ima na sebi črno ovito trikoloro in dva palmova venca. Ob 10 uri 20 minut vzdigne se rakev na voz, mej tem pa zagrme topovi in vojski slovesno prezentujejo. Prvi za vozom gredo sorodniki in prijatelji Gambette, za njimi vojaško spremstvo prezidentovo, ministri in generali, senatorji in poslanci. Sprevod vrši se v najlepšem redu in je nečuvane dolgosti in sijajnosti; zadnji spremljevalci so bodo jedva uvrstili pred palačo Bourbonov, ko bode mrtvi že na grobišču Père Lachaise. Po vsem potu nazdravlja se mrtvaški voz s klici: „Živela Francija! Živela republika!“ ravnal tako pozdravljajo povsod poslance iz Alzasa in Lorenskega. Kip mesta Strassburga obdan je s črnim ovijem. Ob poludveh dospe sprevod do pokopališča in krsta postavi se ob urodu. Justični minister Deves govori v imenu vlade; pozdravlja zemeljske ostanke velikega državljanu poudarja, da je izguba takega moža žalost celega naroda. Domovina sama žaluje danes po sinu, kateri jo je strastno ljubil in branil. Ljubezen do Francije in zaupanje v njeno usodo celo ob času, ko jej je bila sreča nemila, in nastojenje, da ne pade iz stoletne svoje višine: to označuje z neizbrisljivimi potezami veliko prikazen umrlega; pa tudi ne glede na vroče domoljublje, ki je bilo navdahnilo narodno obrambo, občudovati moramo na Gambetti višino njegovih političnih nazorov in globoko razumnost za voljo svojih sodržavljancev. Življenje njegovo bilo je posvečeno le službi Francije in republike, kateri otročja njega udanost nikdar ni ločevala drugo od druge. Zapuстил nas je predčasno, a zapustil je domovino srečno in svobodno. Glavni dve točki, za katere je vedno skrbel: republikanski red na znotraj, in mirni ugled Francije na zvonaj, ti ste sedaj srečno dognani. Na tak način spojen z narodno zgodovino, živel bode spomin Gambette v srcih vseh domoljubov.

Chauffour, govoreč v imenu alzaško-lorenskih družb v Parizu, je dejal: Mej vojno bil je Gambetta za nas nje duša in duša domovine, v narodni skupščini v Bordeaux u bil je zastopnik naših izdihov, po našem razkosanju bil je zastopnik naših neomahljivih nadej. O Alzacih in Lorenžanih je vedno dejal, da so dvojni Francozi. Preminul je sedaj neu-

morni, velikodušni delavec; delo njegovo pa ostane. Kar pa smo dolžni velikemu mrtvecu, niso neplodne srage in besede zdvojenja; kazati moramo tu možko žalost, ki nas, ne da se udušimo v njej, z novim pogumom vrača k naši nalogi. Veliki prijatelj Alzaško-Lorenske je umrl, a Francija, ljuba naša domovina, je tu: živa, močna in pripravljena, da dokonča njen slavni poklic. Živela francija, živela republika!

Ker so dogovori s Francijo glede **egiptskega** kontrolnega vprašanja ostali brezuspešni, poslal je Granville angleškemu zastopniku v inozemstvu okrožnico, v katerej razpravlja, kaj je doslej Anglija v Egiptu storila za uvedenje miru in preustrojenje egiptске vlade in za ohranitev ugleda khedivovega. Ob enem označuje se v okrožnici nazori britanskega kabineta glede ustanovitve žandarmerije in drugih za ohranitev reda potrebnih naprav ter se evropskim vlastem priporoča, da jedenkrat za vselej pripoznajo princip svobodnega brodarstva po sueškem kanalu. — „Times“ pravijo, da se s to okrožnico Granville-vo ne namerava pridobiti sankcijo Evrope za dognane naprave v Egiptu. Okrožnica da bo najbrž dala povod prijaznemu razgovoru, da pa si glede bodoče politike v Egiptu pridruže britanski kabinet prosto roko.

Dopisi.

Iz Mozirja 7. januarja. [Izviren dopis.] Gospod Josip Lipold, kot starosta našega „Sokola“, prejel je naslednja lista:

Velečienjeni gospodine!

Brzobjavno dojavljenu mi viest, da ste me članom slavnoga „Savinjskoga Sokola“ jednoglasno izabrali, primio sam na ugodno znanje te tu čast ne samo da primam, nego se s njome ponosim. Liepa Vam hvala na tome odlikovanju, a po celotj jur Sloveniji slavnopoznatomu „Savinjskomu Sokolu“, liepo molim, izručite moje srdačno poštovanje i biskupski moj blagoslov!

Sa odličnim štovanjem

I. I. Strossmayer,
biskup.

Djakovo, dne 31. decembra 1882.

Slavno društvo „Savinjski Sokol“

v Mozirji.

Velikom radošču sačuo sam radostnu viest, da me je slavonoisto izvolilo izabrati svom začasnim članom.

Odlikovanjem tim uvrstilo me je slavno društvo u broj najodličnijih muževa slovenskih.

Dobro znamem, da nisu moje zasluge toli vrijedne, te da meni izkazanu čast zaslužio nisam, nu nastojati ću svimi svojimi silami, da si stečem maliku zaslugu za domovinu našu.

Zahvaljujuć se najtoplije na izkazanom mi časti, neka bude društvo uvjereno, da ću biti uvijek slavnomu društvu vjernim članom.

Zdravo!

Dr. Jos. Fon,

starosta „hrvatskog Sokola“ u Zagrebu.

U Zagrebu, dne 30. decembra 1882.

Iz Trsta 7. januarja. [Izv. dop.] Glede nove od 8. t. m. za obdelano in neobdelano lesovje od postaj južne železnice v Trst in Reko veljavne tarife (katero zamorete na tamošnji postaji pregledati), opozorujemo naše lesne trgovce, naj si puste od dotičnih postaj preračunati cene na podlagi stare in nove tarife in naj ne opuščajo zahtevati s posebno opombo na nakladnem listu, da se jim zaračunijo cene nove tarife, če so ugodnejše od vožnine plačane do sedaj, ker bi se sicer le zadnje zaračunjevale.

Da nam nova tarifa razun za lesovje nad 9.48 metrov dolgosti ne daje nobene drugim deželam primerne koristi, da marveč glede koristi, ki nastane drugim, bolj oddaljenim krajem, naši domači lesnej trgovini v prid Trsta in južne železnice preti hud polom, to lahko razvidi vsak, ki si ogleda 5 strani obsegajoči zvezek tarife. Mi smo mirno gledali, kako so Trst in druga mesta pri raznih priložnostih nam namenjeno pečenko zobale, in jo brez vse pravice še sedaj zobljejo, mej tem ko na tiste, ki jim jo pokladajo, neprestano kamnje lučajo; kaj imamo za naše bogaboječe vedenje? Mi smo se trudili neprestano in od našega truda je dobivala in še dobiva južna železnica lepe svote denarcev za prevažanje lesa; kaj imamo zato?

Mi privoščimo našim sosedom Korošcem, da se jim zboljša gmotno stanje, posebno po zadnjem hudem udarcu; mi ne zavidamo Štajercem, še manj pa bratov Hrvatov, vender pa ne moremo storiti od manj, da opozorujemo vodstvo južne železnice, da nam tako brezobzirno in nezasluženo stanje ne pristuje, in to toliko manj, ker naša dežela po politiki naših sovražnikov južnej železnici na milost in nemilost podvržena, že od začetka sem robota za druge.

In kaj ima postati iz naše lesne trgovine? Plačevalo se je dozdej za voz lesa do 9.48 metrov dolgosti od Beljaka do Ljubljane . . . 42 gld. 80 kr. od Ljubljane do Trsta . . . 48 „ — „ vsega . . . 90 gld. 80 kr. Iz Ljubljane do Trsta ostane 48 gld.

Po novi tarifi plačujejo za ravno to vožnjo (v Trst) vse koroške postaje od Špitala do Bleiburga po 77 gld., kar kaže za Beljak znižano ceno od 14 gld., za druge postaje proti vzhodu in zahodu pa od 14 do 20 gld. in več.

Če pogledamo, da nam prete še hujše konkurence od Zgornje Štajerske, ker plača Ljubno, Bruck, Mürzzuschlag, Marein toliko kakor Beljak do Trsta, če pomislimo, da sta bila Zagreb in Ljubljana še zdaj jednaka, če vidimo, da tarif stavi Zakany poleg Ljubljane, dasiravno je za 300 kilometrov dalj od Trsta kakor Ljubljana, znamo prav resno postaviti vprašanje kaj ima pričakovati naša domovina od južne železnice? Pa menda tudi južna železnica bi znala pomisliti kaj dela, če druge skupaj kliče da kruh jedo, kateri se našim ljudem brez vse pravice in tako brezobzirno odjemlje.

Iz Črnomlja 6. januarja. [Izv. dop.] Učiteljstvo črnomeljskega okraja imelo je dne 27. decembra 1883 izvanredno zborovanje v Črnomlju. Na dnevnem redu bila je izvolitev dveh zastopnikov v c. k. okrajni šolski svet.

Točno ob 11. uri ustopi mej zbrane učitelje in učiteljice nadzornik Anton Jeršinovic in predsednik c. k. okr. šolskega sveta g. Henrik Jagrič, kateri zadnji učitelje prijazno pozdravi. Potem pa prične govor, v katerem se spominja preimenitnega denašnega dne, ki je vzlasti za nas Kranjce tako važen. Priporoča tudi mladino neprenehoma navduševati za svitlega cesarja in rod Habsburški, kateri uže nad 600 let avstrijskim narodom tako modro vlada, ter zakliče: „Slava svitlemu cesarju Francu Josipu I. Živel rod Habsburški“, na kar zadoni vihar, gro-moviti: Živio! Slava!

Učitelj Franjo Šetina govori blizu tako le: „Velečestiti gospod c. kr. okrajni glavar! Vaše besede, vaše preimenitne besede so naše navdušenje le še povišale. Kakor skala bodemo vedno stali geslom: Vse za vero, cara, dom. V šoli nam je bila in bode vedno tudi prva skrb oživljati mladostna srca za presvitli rod Habsburški, katerega Bog blagoslovi in obvari! Slava mu!“ Konečno prosi govornik še g. predsednika c. kr. okr. šol. sveta, da bi blagoslovil našo udanost in denašni naš izraz višjim krogom naznaniti, kar on z veseljem storiti obljudi.

tike, kakor ne naši časnikarji. Muromski jezil se je in nazivljaj svojega obrekovalca medveda in provincijala.

Take bile so razmere mej obema posestnikoma, ko je prišel Beredova sin na deželo. Študirale je na vseučilišču v H. ter hotel stopiti v vojaško službo, ali oče mu ni dopustil tega. Civilna služba pa mladeniču ni bila po vseči. Nikdo ni hotel prijenjati. Mladi Aleksej postavljaj se je, kakor kak baron. Da je bil pripravljen na vse slučaje, puščal je brke.

Aleksej bil je res prav lep mladenič in škoda bi bilo zanj, da bi nikdar ne nosil uniforme — ter mesto na konji mogel sedeti pri aktih v pisarnah.

Sosedje, ki so ga videli vedno na lovu, trdili so, da ne bode dober uradnik. Vse mlade ženske so ga pogledovale, ali Aleksej se ni zmenil za nje. To njegovo neobčutljivost pripisovale so kakej tajnej ljubezni; in res šel je prepis naslova jednega njegovega pisma od rok do rok: „Akulini Petrovni

Kuročin-ovi v Moskvi, nasproti Aleksijevega samostana v bihi kotlarja Saveljeva, ter prosi se oddati to pismo na A. N. R.“

Tisti čitatelji, ki še niso bili nikoli na kmetih, ne vedo, kako očarovalne so ženske na deželi. Vzrasle v čistem zraku, v senci zelenih dreves, poznajo življenje in svet samo iz knjig. Samotarstvo, svoboda in čitanje razvijo v njih srcih čute in strasti, ki jih ne poznajo naše mestne krasotice. Mladim ženskam na deželi je že glas poštnega zvonca nekaj posebnega, pot v sosednje mesto je za nje že važen dogodek in, če jih obišče kak tujec, spominajo se tega večkrat celo življenje. Res se mnogi šalijo iz njih posebnostij, ali šala kakega površnega opazovalca ne odstrani njih lepih lastnostij, katerih prva je neodvisnost njih značaja, brez katere, kakor misli Jean Paul, ni nobene človeške velikosti. Ženske v stolicah res dobivajo boljšo odgojo, ali občevanje s svetom obrusi tako njih značaj, da je tako enoličen, kakor njih naglavni lišp. (Dalje prih.)

Zbor je zapel na to cesarsko himno in s tem se je praznovala na tihem 600 letnica v učiteljskem krogu. — Potem se je pričelo zborovanje. V okrajni šolski svet sta bila izvoljena g. Ivan Rupnik in Franjo Šetina, učitelja 4. razredne šole v Črnomlju, s katero izvolitvijo smo povsem zadovoljni. (Živili.)

Po zborovanju bil je skupni obed v dvorani „Narodne Čitalnice“ pri „Virantu“. Tu so se vršile napitnice druga za drugo, pevci pa so peli kaj krasno mile naše slovenske pesni. Tako veselega, navdušenega dne bomo se gotovo spominjali vsi učitelji!

Domače stvari.

— (Dnevni red mestnega odbora seji,) katera bode v torek 9. dan januarja t. l. ob 5. uri popoldne v mestni dvorani. I. Naznana prvosedstva. II. Personalnega in pravnega odseka poročilo: a) o volitvi dveh članov komisiji za določanje vojaških taks; b) o kranjskega deželne odbora dopisu zastran licejalnega poslopa. III. Finančnega odseka poročilo: a) o prošnji vodstva Elizini otroški bolnici za daljno dovoljenje dosedanje podpore letnih 300 gld.; b) o prošnji Glasbene Matice v Ljubljani za podporo; c) o ljubljanske mestne občine proračunih za 1883. leto. IV. Stavbenskega odseka poročilo glede končnega računa o gradnji mestne klavnice. V. Policijskega odseka poročilo o nasvetih mestnega magistrata glede izvršitve sklepa, da krčmarji smejo doma klati prašiče. VI. Poročilo o prošnji mestnega fizika dra. V. Kovača glede slovenskega uradovanja. Potem bode gospodoma mestnima odbornikoma Ivanu Hribarju in dr. Josipu Suppanu utemeljevati samostalna predloga, naznanjena že po dnevnih redih poslednjih sej. Naposled pride v tajni seji na vrsto magistratnega uradnika prošnja za predujem.

— (Slovensko gledališče.) Precej časa že ni bilo nobene slovenske predstave na javnem odru, ker se je dramatično društvo moralo boriti z raznimi neprilikami, mej katerimi ni bila najmanjša, da sta gospici Nigrinovi odpovedali se domačej Taliji. S posebnim veseljem priznavamo, da se je društvu, oziroma neumornemu gosp. dru. Staré-tu posrečilo premagati vse ovire in prirediti zopet predstavo v deželnem gledališču, ki je bilo na sv. treh kraljev dan tako lepo obiskovano, da je bil partér razprodan, galerija pa prenapolnena, da več nego 150 ljudij ni več niti vstopnic dobilo, s še večjim veseljem pa konstatujemo, da je predstava igrokaza „Nasledki skrivnostne prisege“ (v nemškem „Der Goldbauer“ spisala Charlotte Birch-Pfeifer, poslovenil Jos. Gécelj) izvrstno izpala, veliko (boljše nego bi bili pričakovali. Mej gospicami imela je glavno ulogo (Veronice) gospica Vrtnikova, ki poleg brdke vnanjosti in simpatičnega glasu razpolaga z dobro premišljeno zmerno igro in finim razumom. Njena Veronica bila je izborna igrana v splošno, deloma burno zadovoljnost. Gospica Gospodska (Afra) imela je le malo ulogo, a že iz te se je moglo sklepati, da bode vredna naslednica svojih gosp. sestr. Gospica Polanska (Marijana) pa nam je bila posebno po godu. Dasi ni nič prijetnega zatajevati svojo mladost in predstavljati stare ljudi, je vendar gosp. Polanska prevzela to težavno ulogo in jo gledé oprave kakor tudi igre zares jako dobro zvršila, k čemer je bilo treba ne le trdne volje, ampak tudi marljivosti in učenja. Mej gospodi treba v prvi vrsti omeniti gg. Kocelj in Danilo. Prvi je itak že poznat na slovenskem odru, kakor tudi njegov dramatični talent. Ošabnega in liki jeklo trdega kmeta Grščaka predstavljal je v istini izvrstno, saj je to jedna njegovih najboljših rol. A gosp. Danilo kaže pri vsakem nastopu večji napredek. „Sokol-Tone“, kakor ga je on igral, ni bil več diletantična figura, ampak vrlo temeljito premišljen in dosledno zvršen. Gosp. Danilo uživel se je popolnem v svojo ulogo, zato jo je pa tudi od nastopa dovršeno igral, kar je plod izredne nadarjenosti in marljivosti. Z g. Gorazdom (sodnik baron Hellkron) dobilo je društvo moč, kakršne je že davno pogrešalo. Elegantna vnanjost, lep in sonoren glas, čisti pravilni izrek in tem lastnostim primerna igra, delajo ga jako sposobnega za uloge, kakršne je do sedaj igral. Druge uloge

bile so premale, da bi je obširneje ocenjevali, tedaj le še toliko, da je bil „ensemble“ prav ugoden, in da na moralnem in cvenkajočem užitku čestitamo. Dvoje stvari pa treba grajati: Obnašanje nekaterikov na galeriji, ki pri najresnejših prizorih zaženo krohoten smeh in pa zbor fantov, ki ni bil baš najboljši.

— (Jour fixe) literarnega in zabavnega kluba pretekli petek pod predsedstvom gosp. Ivana Tomšiča brojil je 45 obiskovalcev, mej katerimi sta bila tudi gospoda župan in podžupan ljubljanski. Običajno berilo imel je gosp. dr. Vošnjak, kateri je razpravljajoč socijalistično vprašanje navajal jako obširno in temeljito dotične nazore in težnje, ter dodal še svoje lastne misli, kako bi se moglo rešiti in olajšati to akutno vprašanje. Po tem s priznanjem vzprijetem berilu, po vokalnem in instrumentalnem delu večera ukrenilo se je, da bode v tekočem meseci z ozirom na čitalnične in na trgovinski ples, katerih se udeleži večina udov, samo jeden jour fixe in sicer 25. t. m., takrat pa z skupno večerjo.

— (Občni zbor „Sokola“) v soboto dne 6. t. m. bil je vrlo dobro obiskan. — Po nagovoru staroste g. dr. Ivana Tavčarja, obširnem poročilu tajnikovem in blagajnikovem ter volitvi treh pregledovalcev letnega računa, katerim voljeni so bili na predlog g. staroste per acclamationem gg. Kuhar, Knific in Sos, vršila se je volitev novega odbora in bil za starosto jednoglasno zopet izvoljen gosp. dr. Ivan Tavčar, za podstarosto gosp. Srečko Noll, odbornikom gg.: Makso Armich, Josip Geba, J. A. Duffé, Ivan Kališnik, Vekoslav Legat, Viljem Mayer in Fran Mulaček. — Po daljšem razgovoru in raznih nasvetih o Sokolovi maskaradi sklenilo se je letos taisto prirediti na starem strelišču, in radi tega, ker se je od kompetentne strani društvu naznanilo, da se bodo morali vsled vednih nesrečnih požarov in po ukazu sl. c. kr. deželne vlade čitalnični prostori po komisiji preiskavati in bi se „Sokolu“ za ta večer, za slučaj, da bi se po komisiji maskarada v Čitalnici sploh dovolila, število obiskovalcev vender-le omejilo, ter morda komaj 300 udeležencem ugod dovolil; kar pa ni niti polovica proti prejšnjim letom. Vsled tega in opiraje se na to, da „Sokol“ zaradi prekratkega časa ne more čakati rezultata komisije, vršila se bode letos Sokolova maskarada na strelišču. — V pomnožen maskeradni odbor voljeni so bili na predlog gosp. staroste per acclamationem naslednji gospodje: Ant. Jeločnik, Dav. Brilej, Ant. Knez, Ivan Knez, Rajko Knific, Jos. Paternoster, A. Pivec, Ivan Mejač, Andrej Milavec, Edv. Škaberne, Miroslav Sos in Filip Zupančič. — Izmej posameznih nasvetov omeniti nam je posebno onega o svečani 125letnici Vodnikov, katera se ima baje prav slovesno vršiti še le velikonočni ponedeljek (in ne 2. febr., kakor je bilo po listih napačno poročano) z veliko akademijo v deželnem gledališču, pri kateri sodelovati imel bode tudi „Sokol“.

L.

— (Inostransk glas o Slovencih.) Prvi letošnji zvezek francoskega v Lausanne-i izhajajočega mesečnika „Bibliothèque universelle et Revue Suisse“ priobčuje začetek zanimljivih potopisnih črtic o Ljubljani in Slovencih („Laybach et le peuple Slovène“), katerih črtic spisovatelj je znani francoski literat in profesor na pariškej velikej šoli za iztočne jezike, gospod Louis Leger. Obširneje utegnemo spregovoriti o teh „notes de voyage“, kedar bomo pred seboj imeli ves sestavek.

— (Iz Velike Nedelje) se nam piše 7. t. m. Danes v jutro je ob 6. uri, ravno ko bi se imela pričeti božja služba umrl v tukajšni cerkvi 73 letni starček. — Pokojnik je bil takozvani „špitalar“ tukajšnje graščine nemških vitezov. — Nihče se tukaj ne ve spomniti, da bi kdo v cerkvi umrl, in tudi ta ni bil od mrtvouda zadet, ampak zaspal je mirno vsled slabosti. —

— (Iz Krškega) se nam piše: Pri vsaki priliki narodno stvar pospeševati, to naj bo naše geslo. Tukajšnje „bralno društvo“ je priredilo

6. t. m. veselico, pri kateri se je tudi tombola igrala; jeden dobitke je bil nekaj sreček „Narodnega Doma“, jeden dobitke pa 2. letnik „Ljubljanskega Zvona.“ (Krasno vezan). — 6. t. m. je bilo v Krškem (v šoli) razlaganje in priporočanje poštinih hranilnic, 7. t. m. pa v Leskovci; prišlo je vselej veliko priprostega ljudstva.

— (Vabilo k glavni skupščini učiteljskega društva v Celji) v četrtek dne 11. januarja 1883 ob 11 uri popoldne v okoliški šoli, Dnevni red: 1. Zapisnik. 2. Dopisi društva. 3. Poročilo o delovanju društva v letu 1882. 4. Učni poskus iz pisalno-bralne metode (Ref. g. Fr. Pečovnik). 5. Volitve. 6. Nasveti. K obilni udeležbi vabi

odbor.

— (Slovensko literarno društvo na Dunaji) ima v 10. dan januarja meseca 1883 začeti ob 7. uri zvečer svoj II. redni zbor. Spored: 1. Prečita se poročilo tajnika o poslednjem zborovanju; 2. Punin in Baburin, povest; ruski spisal Ivan Turgenjev, poslovenil K. Štrekelj. 3. V grmovji (II.) čita g. Josip Hubad. 4. Slučajnosti. Lokal: Kaiser's Restauration III. Ungargasse 27. V to zborovanje prijazno vabi ude in prijatelje društvu

odbor.

— („Vrtec“, časopis s podobami za slovensko mladino) imamo za mesec januarij pred seboj. Pristati moramo, da je ta jedini list za našo slovensko mladino, kateri je uže v svoje trinajsto leto stopil, vsega priporočila in obile podpore vreden. Prvo število letošnjega leta ima naslednjo vsebino: V novo leto (pesen); — Na božični večer (povest s podobo); — Kalif in pesnik (povest); — Stara palica (povest); — Klepetec (povest); Otroci, molite (s podobo); — Kostanjevica (zgodovinsko-mestopisni obrazec); — Koline (s podobo); — Šolski zvon (pesen); — Zajčja bolnica (s podobo); — Drobtine, kratkočasnice, zabavne naloge in uganke. — Posebno se pa ta prva številka odlikuje z lepimi podobami. Mi želimo „Vrtcu“ prav obilo naročnikov z željo, da bi še mnogo let podučeval in kratkočasil našo slov. mladino. A vi rododubi slovenski naročujte se nanj in delite ga učečej se mladini, katera vam bode hvaležna, ko vas uže davno ne bode na zemlji. „Vrtec“ stoji za vse leto 2 gld. 60 kr.; za pol leta 1 gld. 30 kr. Naročnina se pošilja „Vrtčevemu“ uredništvu v Ljubljani mestni trg, štev. 9.

— („Učiteljski Tovariš“,) list za šolo in dom, začel je z novim letom svoj 23. tečaj in ima v 1. št. to-le prav zanimljivo blago: Zgodovinsko-slavni dan. — Slovenskemu učiteljstvu. — Učitelj učitelju o novem letu. — Kmetski stariši vzgojajte prav svoje otroke. — Učne slike iz zgodovine. — Evropa in nje ljudstva. — Vzgledni učitelj prvencev — Dopisi. — Raznoterosti. — Premembe pri učiteljstvu. Razpis učiteljskih služeb. „Učiteljskega Tovariša“ priporočamo vsem slovenskim učiteljem, šolskim prijateljem in sploh vrlim domoljubom.

— (Spremembe v lavant. škofiji.) Č. g. M. Fideršek pride za kaplana v Slivnico, č. g. Vraz kot provizor k sv. Križu, č. g. Očgrl za kaplana k sv. Petru, č. g. F. Kapus za kaplana k sv. Jakobu v Dolu, č. g. M. Šinko je postal župnik pri gornji Kungoti.

Telegrama „Slovenskemu Narodu“:

Rim 7. januarja. Oblasti zaplenile so kip Oberdanka, katerega je hotelo razkriti demokratsko vseučiliščno društvo. Konfiskovale so se iudi nekatere listine, trije dijaki pa zaprli.

Rim 8. januarja. Včeraj zvečer poskušalo je društvo za človeška prava razkriti nov nadprski kip Oberdanka. Vlada velela je intervenirati javnej oblasti, katera je, razpustivši shod, prijela predsednika in druge, vkupe 25 oseb in vse odpeljala v zapor. Mesto popolnem mirno.

Loterijske srečke 16. decembra.

V Linci:	34,	1,	54,	69,	15.
V Trstu:	32,	13,	60,	69,	64.

Meteorologično poročilo.

A. V Ljubljani:

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
5. jan.	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	742.12 mm. 742.88 mm. 745.16 mm.	— 0.4°C + 0.6°C — 1.0°C	sl. sev. sl. bur. sl. bur.	obl. obl. obl.	0.00 mm. dežja.
6. jan.	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	747.55 mm. 747.67 mm. 749.07 mm.	— 2.6°C — 1.8°C — 6.0°C	sl. bur. z. bur. sl. bur.	obl. jas. jas.	0.00 mm. dežja.
7. jan.	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	747.65 mm. 745.40 mm. 744.30 mm.	— 6.8°C — 5.8°C — 6.8°C	z. bur. z. bur. z. bur.	obl. d. jas. obl.	0.00 mm. dežja.

B. V Avstriji sploh:

Zračni pritisk se je večinoma povsod vzdignil, toda tako enakomerno, da je ostal precej velik razloček med maksimumom na jugu in med minimumom na severu skoro nespremenjen. Vetrovi so postali močnejši in so se zasukali proti vzhodu in severu. Temperatura je znatno pala ter postala ali normalna ali pa še celo podnormalna; razločki med maksimumom in minimumom so ostali stari. Nebo se je skoro povsod zjasnilo; vreme je postalo suho in stanovitno.

Tržne cene v Ljubljani

dné 5. januarja t. l.

	gld.	kr.
Pšenica, hektoliter	7	45
Rež,	5	20
Ječmen	4	23
Oves,	2	93
Ajda,	4	06
Proso,	4	39
Koruza,	5	60
Leča,	8	—
Grah,	8	—
Fižol	9	—
Krompir, 100 kilogramov	2	69
Maslo, kilogram.	—	96
Mast,	—	88
Speh frišen	—	66
" poven,	—	75
Surovo maslo,	—	90
Jajca, jedno	—	24
Mleko, liter	—	8
Goveje meso, kilogram	—	56
Telečje	—	50
Svinjsko	—	52
Koštrunovo	—	28
Kokoš	—	40
Golob	—	16
Seno, 100 kilogramov	3	3
Slama,	1	94
Drva trda, 4 kv. metre	7	—
" mehka, " " "	4	50

Dunajska borza

dné 8. januarja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	77 gld.	—	kr.
Srebrna renta	77	80	"
Zlata renta	95	95	"
5% marcna renta	91	70	"
Akcije narodne banke	834	—	"
Kreditne akcije	286	20	"
London	119	30	"
Napol.	9	48	"
C. kr. cekini	5	64	"
Nemške marke	58	55	"
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	119	50
Državne srečke iz l. 1864	100	167	—
4% avstr. zlata renta, davka prosta	95	95	"
Ogrska zlata renta 6%	118	30	"
" 4%	85	60	"
" papirna renta 5%	85	10	"
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	103	—	"
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	114	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	75	"
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	98	25	"
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	40	"
Kreditne srečke	100 gld.	170	75
Rudolfove srečke	10	19	"
Akcije anglo-avstr. banke	120	115	25
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	215	75	"

Zahvala.

Žaljuči ostali sorodniki v Bogu počivajoče gospe

Marije Kozjek,

soproge hišnega posestnika,

se najiskrenejše zahvalijo vsem p. n. darovateljem mnogih in lepih vencev in vsemu p. n. občinstvu, ki je tako mnogobrojno počastilo drago ranjco na zadnjem sprevodu.

V Ljubljani, v dan 8. januarja 1883.

Frišno mleko in smetana

se dobi

(1—3)

na Rimskeji cesti št. 15. I. nadstropje.

Pes

se izgubil 3. t. m. v Šiški, prav velik, črn, kodrast, bel pod vratom (Neufundländer), „Jazon“ imeovan. Prosim ograbitelja in druge, ki zanj vedó, proti nagradi mi o njem poročiti, oziroma ga izročiti.

Dr. Slanc,

Šiška (Čadeževa hiša).

Za svojo trgovino s papirjem in pisalnim orodjem iščem mladega

komí-ja,

ki je zveden v tej stroki. Pogoji so znanje slovenskega jezika in spretnost v knjigovodstvu, tako, da zamore od strank sprejemati na očila, jim označevati ceno in s svojo vednostjo podpirati delovodjo.

(17—1)

lv. Giontini v Ljubljani.

Št. 17820.

(12—2)

Razglas

Visoka c. kr. deželna vlada je z dopisom dno. 18. novembra t. l. št. 9847 določila, da se bodo 13. dan januarja 1883 pregledovali domači žrebci iz političnih okrajev mesta Ljubljane in okolice ljubljanske, ki se hočejo za pleme rabiti.

To se lastnikom žrebcev iz omenjenih političnih okrajev naznanja z dostavkom, da se pregled v določeni dan ob 9. uri dopoludne v tukajšnji živinozdravilnici na Poljanskeji cesti prične, in da se določene tiskovine za zapisnike in izkaze kakor dosihmal dobivajo v tukajšnji tiskarni Klein & Kovač.

Mestni magistrat v Ljubljani,

dné 22. decembra 1882.

Pravo naravno

pomuhljevo jetrno olje,

pripravljeno po prostem odtoku jedra vrh druge naloženih svežih jeter, ne zamenjati ga s čiščenim ali pa s takim, ki se zadobi iz skisanih jeter. Vsepešneje kot vsaka druga vrsta tacega olja, ki se prodaja v trgovini, se posebno uporablja proti škrofeljem, rahitidi, plučnici, kroničnim oprham itd. itd. — V steklenicah à 60 kr. (10 steklenic 5 gld., za klgr. 2 gld.; spojeno z železnim jodürjem posebno vspešno v steklenicah po 1 gld. 10 steklenic 8 gld.) prodaje in razpošilja s poštnim povzetjem

G. PICCOLI,

lekarnar „pri angelji“ v Ljubljani, Dunajska cesta. (696—10)

Priznано izvrstne,

na

tržaskoj razstavi s srebrno svetinjo

odlikovane

voščene sveče

iz garantirano pravega, nepokvarjenega čebelnega voska,

ponudijo

P. & R. SEEMANN

v Ljubljani. (636—15)

Schall iz Krapine.

Dunaja.

Pri Mateti: Blüthgen iz Linca. — Moline iz Tržica.

Pri Pollak iz Bakša. — Arnstein z Dunaja. — Einbirtl z

Dunaja.

Pri bavarškem dvoru: Mazanek iz Trsta.

Pri Slonu: Schuttern iz Ljubljane. — Vidiz z

Dunaja. — Schitzl z Dunaja. — Gussman iz Gorice.

Keller iz Grada.

Pri Mateti: Blüthgen iz Linca. — Moline iz Tržica.

Pri Pollak iz Bakša. — Arnstein z Dunaja. — Einbirtl z

Dunaja.

Pri bavarškem dvoru: Mazanek iz Trsta.

Pri Slonu: Schuttern iz Ljubljane. — Vidiz z

Dunaja. — Schitzl z Dunaja. — Gussman iz Gorice.

Keller iz Grada.

Pri Mateti: Blüthgen iz Linca. — Moline iz Tržica.

Pri Pollak iz Bakša. — Arnstein z Dunaja. — Einbirtl z

Dunaja.

Pri bavarškem dvoru: Mazanek iz Trsta.

Pri Slonu: Schuttern iz Ljubljane. — Vidiz z

Dunaja. — Schitzl z Dunaja. — Gussman iz Gorice.

Keller iz Grada.

Pri Mateti: Blüthgen iz Linca. — Moline iz Tržica.

Pri Pollak iz Bakša. — Arnstein z Dunaja. — Einbirtl z

Dunaja.

Pri bavarškem dvoru: Mazanek iz Trsta.

Pri Slonu: Schuttern iz Ljubljane. — Vidiz z

Dunaja. — Schitzl z Dunaja. — Gussman iz Gorice.

Keller iz Grada.

Pri Mateti: Blüthgen iz Linca. — Moline iz Tržica.

Pri Pollak iz Bakša. — Arnstein z Dunaja. — Einbirtl z

Dunaja.

Pri bavarškem dvoru: Mazanek iz Trsta.

Pri Slonu: Schuttern iz Ljubljane. — Vidiz z

Dunaja. — Schitzl z Dunaja. — Gussman iz Gorice.

Keller iz Grada.

Pri Mateti: Blüthgen iz Linca. — Moline iz Tržica.

Pri Pollak iz Bakša. — Arnstein z Dunaja. — Einbirtl z

Dunaja.

V najem se daje gostilna in kavarna

v ljubljanski Čitalnici

s steklenim salonom, vrtom, kegliščem, stanovanjem in dr.

od sv. Jurija 1883.

Oglase sprejema odbor do 1. marca t. l. Plačilni pogoji in vse razmere so za gostilnično obrt in kavarno prav ugodni. (16—2)

Magacin

pri Guzijski v Šiški dá se takoj v najem in

dva voza

s širokimi kolesi sta na prodaj po nizkej ceni. Več ravno tam pri

Vinku Novak-u, trgovcu.

(3—3)

Marijinceljske kapljice za želodec,

nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodeci,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdečo sapo, napihnjenje, kislo podiranje, ščipanje, katar v želodeci, zgago, da se ne nareja pecak in pčeno in slez, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli (če izvira bolečina iz želodeca), zoper krč v želodeci, preobloženje želodca z jedjo ali pijačo, črve, zoper bolezn na vratu, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:

Lekar C. Brady, Kremsier, Moravsko.

Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane

35 kr.

Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na dunajski cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešimovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celji: lekar J. Kupferschmied. V Kranju: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zalogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenici vtisnena besede: Echte Mariazeller Magentropfen — Brady & Dostal — Apotheker, sklenica mora biti zapečatena z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko spravljeno varčveno znamenje in zavoj mora biti zapečaten z našim varčvenim znamenjem. Izdelki podobnega ali istega imena, ki nimajo teh znakov istinitosti, naj se zavrzijo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučajji takoj naznajo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (487—70)

KAVARNA M. MARZOLINI,

Kongresni trg zraven velike realke.

Zahvaljeva se najiskrenije vsem visoko čislanim dosedanjim p. n. gostom za njihovo naklonjenost, usojam se še nadalje jim priporočati svojo, pred kratkim povse obnovljeno, prostorno kavarno, zagotavlja najpazljivejšo in najreelnejšo postrežbo.

Z visokim spoštovanjem

M. Marzolini.

V kavarni so č. p. n. gostom na razpolaganje sledeči listi:

Slovenski Narod, Novice, Edinost, Laibacher Zeitung, Laibacher Wochenblatt, Grazer Tagespost, Triester Zeitung, Il Cittadino, Wiener Zeitung, Fremdenblatt, Tribüne, Neue Freie Presse, Presse, Neues Wiener Tagblatt, Morgenpost, Bohemia, Zukunft, Neugkeits Weltblatt, Illustr. Wiener Extrablatt, Neue Illustrirte Zeitung, Leipziger Illustrirte Zeitung, Ueber Land und Meer, Gartenlaube, Kikeriki, Figaro, Floh, Fliegende Blätter, Humoristische Blätter. (807—2)